

der er en Omstændighed, som man ikke kan lufte Dinene for under den nuværende Ordning. Det er nemlig den, at de Valg, som finde Sted, baade for Akademiets Medlemmers Vedkommende og for de af de udstillende Kunstnere valgte Medlemmers Vedkommende til selve den Bestyrelse, under hvilken Udstillingsfonden forterer, ere Flertalsvalg. Da det er saaledes, vil det efter al Sandsynlighed eller meget let kunne blive Tilfældet, at det kun bliver en enkelt Retning i Kunsten, som bliver repræsenteret i Bestyrelsen, og at Ensidighed kommer til at gjøre sig gjældende, men Udstillingsfonden skal, saaledes som den ogsaa vil for den store og væsentlige Del, i Fremtiden, naar der kommer mere i Kassen, anvendes til at fremme Kunsten og ophjælpe yngre, dygtige Kræfter. Der har ganske vist ikke hidtil været Klaget over den Maade, hvorpaa Udstillingsfonden er bleven administreret, men dels er der jo ingen Garanti for, at saadanne Klager ikke kunne komme i Fremtiden, naar det er for sent at afhjælpe dem, dels ligger det for en stor Del i, at Udstillingsfonden ikke har havt ret Meget at raade over, da den skulde opsamle Kapital. Naar Forholdene efterhaanden forandre sig, ville saadanne Klager efter al Sandsynlighed komme frem, og det er derfor rimeligt i Tide at træffe saadanne Foranstaltninger, som flikke Mindretallene eller de yngre, nyere Retninger mod at blive overstemte og majoriserede af de Andre. Derfor have vi stillet vort Forslag. Jeg vil ikke sige, at det ikke kan gøres til Gjenstand for nogen Forandring, idet Forslaget — det kan jeg oplyse med det Samme — er fremkommet saa sent, at det ikke har været Gjenstand for Forhandling med Ministeren i Udvalget. Om de andre Vndringsforslag, der ere stillede foruden det Forslag, en Del af Flertallet har stillet, skal jeg ikke udtale mig nærmere nu. Mindretallets Forslag bliver ligeledes begrundet fra en af Forslagsstillernes Side, og for de tvende andre Forslag antager jeg, at Forslagsstillerne ville føre Ordet. Jeg vil med det Samme sige, at det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), væsentlig ligner det Forslag, som er antydet fra Mindretallets Side, og derfor neppe vil kunne finde Tilslutning fra vor Side. Da jeg nævner det ærede Medlem fra Aarhus Amts 1ste Valgkreds, skal jeg med det Samme gjøre opmærksom paa en Feil i Betænkningen, som jeg skulde have nævnet strax, men som jeg glemte at anføre, nemlig, at det ærede Medlems Navn er opført med paa Betænkningen. Han var nemlig ikke tilstede, da Betænkningen blev afgiven, han skulde altsaa være opført som fraværende. Jeg stylder at gjøre opmærksom herpaa, da det ellers kunde se underligt ud, at det ærede Medlem staa som selvstændig Forslagsstiller og samtidig som Medforslagsstiller af et ganske forskjelligt Forslag Feilen er, som sagt, min, men den bliver forøvrigt rettet i Tillæg B, det er kun paa den om-

belte løse Betænkning, at det ærede Medlems Navn er opført med. Det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem ved Siden af mig (Bajer), der er Forkæmper for Kvindesagen i denne Sal, gaar ligeledes i modfat Retning af den, jeg har udtalt mig for, og jeg behøver ikke at komme ind paa det nu, idet jeg afventer det ærede Medlems Udtalelse. — Jeg stal derfor til Slutning kun anbefale, at man ved denne Behandling af Sagen lader Lovforslaget gaa videre i den Skikkelse, det vil faae, naar man stemmer for det af os stillede Forslag, og altsaa mod det andet Vndringsforslag, som ligger for fra anden Side.

Ørup: Den Velvillie, som det foreliggende Forslag har mødt fra alle Sider i Udvalget, og som den ærede Ordfører nylig har beskrevet for os, har, tror jeg, sat sin fyldigste Frugt i et Forslag, som er stillet af et Mindretal under Nr. 2. Dette Forslag har efter vor Mening de væsentligste Fordele sælles med de Forslag, som ere stillede af andre Mindretal og af Regjeringen, imedens det har nogle særlige Fortrin, som disse mangle. Vort Forslag gaar ud paa, at Staten ligesom hidtil skal stille et Udstillingslotale til Kunstneres Raadighed gratis uden noget vederlag, uden nogen Leieafgift. Det gaar dernæst ud paa, at det mulige Overstud af denne Bygning, dette Lokale, skal tilfalde Kunstnerne, skal anvendes til Kunstens Fremme, og til de udstillende Kunstneres Behste. Men dernæst gaar vort Forslag forsaavidt videre, som det ogsaa vil befri Kunstnerne indirekte for enhver Betyrning med Hensyn til Rentebetaling og Betaling af Afdragene paa Byggesummen, kort sagt disse økonomiske Sorger, som helst bør være Kunsten saa fremmede som muligt, idet nemlig efter vort Forslag Staten overtager det Hele, opfører Bygningen paa sin Regning og Risiko. Hvis Stillingen bliver den, at Udstillingsindtægten ikke vil være tilstrækkelig til at betale Renterne, betaler Staten dem, og bliver der ikke Tilstrækkeligt til at betale Afdrag, vil det blive Staten, som det kommer til at gaa ud over; Kunstnerne behøve ikke at have nogen som helst Betyrning i den Henseende. Men ved Siden af denne materielle større Sikkerhed, der saaledes vil ydes Kunstnerne, tror jeg tillige, at dette Forslag vil give dem en anden Betyrning, nemlig Betyrning for en fuldstændig upartist og liberal Fordeling af det mulige Overstud, der, som vi haabe, ogsaa vil komme ind af den nye Bygning, idet Forslaget gaar ud paa, at Fordelingen af dette Overstud skal ske paa sædvanlig konstitutionel Maade efter Overenskomst mellem Regjeringen og Rigsdagen, og den skete Anvendelse opføres paa Statsregnskabet under sædvanlig konstitutionel Kontrol. Det er for mig Hovedsagen, og det er det Punkt, hvori vort Forslag skiller sig fra de andre Mindretals Forslag. Tanken derer altsaa den, dels at yde Kunstnerne større materiel Sikkerhed, dels at yde dem større Betyrning og Sikkerhed